

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/271/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215206120
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215206120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, v konaní zastúpený STRELÁK & PETKOV Advokátska kancelária Na vřšku 12, Bratislava proti žalovanej: C. T.Á., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, o zaplatenie 198,70 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 15,50 eur **z a s t a v u j e**.

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 151,20 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 151,20 eur od 11.2.2014 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 151,20 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania **z a m i e t a**.

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 36,50 eur ako aj náhradu iných trov konania vo výške 16,50 eur, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 13.4.2015 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 198,70 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne zo sumy 198,70 eur od 13.8.2013 do zaplatenia, na zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 15,50 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120130706 z 1.3.2013 poskytol žalovanej úver vo výške 250,- eur za odplatu 47,50 eur. Uvedenou zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú sumu vo výške 297,50 eur uhradiť 7 mesačnými splátkami, z toho prvé dve splátky po 5,- eur mesačne a zostávajúcich 5 mesačných splátok po 57,50 eur. Žalovaná si svoju zmluvnú povinnosť neplnila včas, keď úhrnom do spísania žalobného návrhu zaplatila sumu vo výške 98,80 eur, z toho ostatný raz dňa 21.7.2014. Keďže žalovaná bola v omeškaní s platením viac ako tri mesiace, žalobca bol oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. V podaní z 10.1.2014 žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva na zaplatenie celého dlhu a podaním z 6.2.2014 žalovanej oznámil zosplatenie úveru dňom 12.8.2013. Žalovaná po zosplatení úveru realizovala úhradu sumy 87,80 eur. Žalobca si po započítaní úhrad žalovanej v celkovej výške 98,80 eur uplatnil nárok na zaplatenie sumy 198,70 eur (297,50 - 98,80) a podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu po 7,75 eur mesačne od augusta 2013 do septembra 2013, v úhrnnej výške 15,50 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Žalobca po začatí pojednávania vo veci dňa 1.3.2016 zobral návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 15,50 eur späť.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že platiť prestala v dôsledku ťažkých životných situácií, keď celý rok bola práceneschopná a od 23.9.2015 je invalidnou dôchodkyňou, pričom je jej od 1.1.2016 vyplácaný invalidný dôchodok vo výške 245,90 eur. So späťvzatím žalobného návrhu v časti zmluvnej pokuty žalovaná súhlasila.

Súd v súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v rozsahu čiastočného späťvzatia návrhu zastavil.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120130706 z 1.3.2013 na formulárovom tlačive žalobcu, označenom aj ako KEŠOVKA vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 250,- eur s úrokom vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa uvedeného tlačiva si za poskytnutie úveru mal žalobca účtovať odmenu vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Žalovaná ako dlžník sa zaviazala zaplatiť istinu vo výške 250,- eur a odplatu vo výške 47,50 eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 297,50 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť 7 mesačnými splátkami, a to prvé 2 splátky po 5,- eur a nasledujúcich 5 splátok po 57,50 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom doporučený termín úhrady je 20. dňa v mesiaci. RPMN ku dňa podpisu zmluvy, pri splatnosti 7 mesiacov, bola vo výške 66,19 eur a priemerná RPMN bola 36,73%. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok, pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania. Po dohode zmluvných strán je dlžník/spoludlžník povinný uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej 67,- eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 10.1.2014 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 286,50 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ju súčasne v súlade s § 53 ods. 8 OZ upozornil, že po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami. Prípisom z 6.2.2014 žalobca žalovanej oznámil zosplatnenie úveru (späťne) k 12.8.2013 z dôvodu omeškania, pričom ju vyzval na úhradu sumy 383,- eur, z ktorej suma 286,50 eur predstavuje istinu, vrátane úroku a zmluvnej odmeny, suma 46,50 eur predstavuje zmluvnú pokutu a suma 50,- eur predstavuje účelne vynaložené náklady za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy.

Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ.

V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť žalobcu mala v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ ako aj podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovanou bola dňa 1.3.2013 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 250,- eur, pri cene úveru vo výške 47,50 eur s tým, že žalovaná mala poskytnutý úver splatiť 7 mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom žalobca odporučil ako termín úhrady 20. deň v mesiaci. Prvé dve splátky mali byť uhradené vo výške po 5,- eur mesačne a nasledujúcich 5 splátok po 57,50 eur mesačne. Zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ v bode 1 Obchodných podmienok dohodli na predčasnom zosplatnení úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

Žalobca v danom prípade preukázal vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (k 12.8.2013) ako aj dovolenosť takéhoto vyhlásenia, keď žalobca preukázal existenciu dohody zmluvných strán podľa citovaného ustanovenia § 565 OZ ako aj žiadosť veriteľa žalovanej o zaplatenie celej pohľadávky a preukázal existenciu upozornenia spotrebiteľa podľa § 53 ods. 8 OZ na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti.

Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/, zákona č. 129/2010 Z.z. je aj údaj o f) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

V danom prípade písomné vyhotovenie úverovej zmluvy z 1.3.2013 neobsahuje, na rozdiel od údaju o výške, počte a termíne splátok, údaj o konečnej splatnosti úveru. Pre absenciu podstatného údaju (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.) zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverová zmluva uzavretá účastníkmi konania dňa 1.3.2013 bezúročná a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. V danom prípade žalovaná čerpala úver vo výške 250,- eur, z ktorého podľa tvrdení žalobcu uhradila sumu 98,80 eur. Potom dlh žalovanej na čerpanej sume istiny úveru predstavuje sumu 151,20 € (250 - 98,80). Súd v tejto časti považoval návrh žalobcu za dôvodný.

Žalobca sa domáhal aj zaplatenia 5,50 % úroku z omeškania ročne zo sumy 198,70 eur od 13.8.2013 až do zaplatenia. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatnenie úveru pre omeškание s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanej prípisom odoslaným žalovanej dňa 7.2.2014, v ktorom oznamoval žalovanej zosplatnenie úveru späť k 12.8.2013. Žalovaná sa však o zosplatnenie dozvedela až z prípisu žalobcu z 6.2.2014. Potom v súlade s § 563 OZ sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou dlhu dňom 11.2.2014, keď súd vychádzal z predpokladu, že uvedený prípis bol žalovanej doručený dňa 9.2.2014. Keďže žalovaná dňa 10.2.2014 úhradu nerealizovala, nasledujúcom dňom sa dostala do omeškania. Žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrovej sadzby ECB k 11.2.2014 bola 0,25%, a tak žalobcovi vznikol nárok na 5,25% úrok z omeškania ročne, ale len zo sumy prísudku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Súd návrh žalobcu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (70,58 %), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, ako aj v časti úroku z omeškania a v časti zmluvnej pokuty, v ktorej časti zobrať žalobca návrh späť po začatí pojednávania, a tak zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je úspechom žalovanej (29,42%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi z účelne a hospodárne vynaložených trov konania, s poukazom na § 150 ods. 2 O.s.p., po prihliadnutí na to, že v danom prípade sa jedná o drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p., priznal 50% z 41,16% čistého úspechu žalobcu (70,58% - 29,42%), teda priznal mu 20,58%. Súd žalovanej potom uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu iných trov konania vo výške 16,50 € titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh, ktorého výška je minimálna, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 3 úkony právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (prevzatie zastúpenia z 29.7.2013, písomné podanie z 8.4.2015, účasť na pojednávaní dňa 1.3.2016) po 18,26 eur, režijný paušál vo výške 7,81 eur za úkon z roku 2013, vo výške 8,39 eur za úkon z roku 2015 a 8,58 eur za úkon z roku 2016 a 20% DPH vo výške 15,91 eur, náhrada za stratu času dňa 1.3.2016 na trase Bratislava - Komárno a späť za celkovo 6 polhodín po 14,30 eur,

avšak len v polovici (85,80 € : 2), keďže právny zástupca sa uvedeného dňa prostredníctvom svojho advokátskeho koncipienta zúčastnil aj iného pojednávania Okresného súdu Komárno (13C/278/2015), v ktorom si taktiež vyúčtoval stratu času, cestovné výdavky a náhradu PHM na trase Bratislava - Komárno a späť dňa 1.3.2016 v dĺžke 200 km pri jednej obojsmernej ceste vozidlom G. T.-K., EČV: I. pri spotrebe 7,4 l/100 km a priemernej cene paliva 0,952 €/l vo výške 50,69 eur (200 x 0,183) + [(7,4 : 100) x (200 x 0,952)] v jednej polovici, t.j. vo výške 25,35 eur, keďže totožný advokátsky koncipient právneho zástupcu žalobcu sa uvedeného dňa zúčastnil aj iného pojednávania Okresného súdu Komárno (13C/278/2015 o 13.00 hod.), v ktorom si taktiež vyúčtoval cestovné výdavky a náhradu PHM a 20% DPH (13,65 €). Súd čiastočne úspešnému žalobcovi potom priznal 20,58% z 177,57 eur, teda priznal mu sumu 36,50 eur titulom trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu splatnosti súd žalovanej určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., pričom žalovanej dôsledku jej zlej sociálnej situácie povolil plniť v pravidelných mesačných splátkach, pod hrozbou straty výhody splátok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.